

ת"פ 50926/05/13 - מדינת ישראל נגד איימן בדארנה, נימר בדארנה

בית משפט השלום בעכו

23 נובמבר 2015

ת"פ 50926-05-13 מדינת ישראל נ' בדארנה ואח'

כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. איימן בדארנה

2. נימר בדארנה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד תומר יפרח

הנאשמים: נוכחים

הסניגורים מטעם הסניגוריה הציבורית: עו"ד אוריאל בן מוחה בשם הנאשם מס' 1

עו"ד רון אבישור בשם הנאשם מס' 2

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

שני הנאשמים הורשעו עפ"י העובדות אשר בכתב האישום המתוקן, כאשר הנאשם מס' 1 הורשע בעבירה של התפרצות לבית מגורים על מנת לבצע עבירה ואילו הנאשם מס' 2 הורשע בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון, עבירה לפי סעיף 411 לחוק העונשין.

עפ"י העובדות אשר בכתב האישום המתוקן, ביום 28/4/13, התפרץ הנאשם מס' 1 לדירת מגוריו של המתלונן, מחמוד דראושה - דודו, אחי אמו של הנאשם מס' 1, כאשר פתח את דלת הכניסה שהיתה נעולה, באמצעות מפתח שהשיג מבעוד מועד ונכנס לתוך הבית על מנת לבצע גניבה בו.

לאחר מכן הנאשם איתר כספת נעולה ומוטמנת בתוך רצפת חדר השינה, נטל אותה כספת, לאחר שמצא מפתח של הכספת וגנב ממנה כסף מזומן בסך של 50,000 ₪, סכום של \$ 2,300, סכום של € 1,000 וכן תכשיטים בשווי שאינו

עמוד 1

ידוע למאשימה.

לאחר מכן הנאשם מס' 1, ביחד עם הנאשם מס' 2, מכרו את התכשיטים בסך של 42,000 ₪, כאשר הנאשם מס' 2 שותף באותו רכוש גנוב ובידיעה כי הושג בדרך של פשע.

עניינם של שני הנאשמים נשלח לשירות המבחן, אשר הגיש שני תסקירים בעניינו של הנאשם מס' 1 ותסקיר נוסף בעניינו של הנאשם מס' 2.

עפ"י האמור בתסקירים מדובר בשני צעירים, ללא עבר פלילי, כבני 18 ו-20, בהתאמה, בעת ביצוע העבירה, כאשר בתסקירים אוזכר הרקע לביצוע העבירות על ידם וכן מסר שירות המבחן כי שני הנאשמים לוקחים אחריות מלאה על מעשיהם וגם מביעים חרטה גמורה בעניין העבירות שבוצעו על ידם.

שירות המבחן ציין בעניינו של הנאשם מס' 1 שהוא החזיר, באמצעות משפחתו, את חלקו בשווי הגניבה וכי היום הוא לומד לימודים אקדמיים כאשר הרשעתו בדיון עלולה לפגוע בעתידו השיקומי והמקצועי.

מכאן המליץ שירות המבחן בעניינו של הנאשם מס' 1 לבטל את הרשעתו בדיון ולהסתפק בעניינו בביצוע עבודות של"ץ בהיקף של 120 שעות, כאשר אותן עבודות של"ץ, אליבא עמדת שירות המבחן, יכולים להיות אפקטיביים על מנת לחבר אותו לחומרת מעשיו ולפצות את החברה על הפגיעה בחברה ובחוק.

בעניינו של הנאשם מס' 2 גם כן המליץ שירות המבחן על חיובו בעבודות של"ץ בהיקף דומה, מבלי להמליץ על ביטול הרשעתו, תוך כדי הטלת עונשים נלווים של מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלון עפ"י שיקול דעת ביהמ"ש.

ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב, התנגד לביטול הרשעת הנאשמים וביקש לקבוע מתחם ענישה, בעניינו של הנאשם מס' 1 של עונש מאסר בן 9 חודשים ועד ל-18 חודשים ואילו בעניינו של הנאשם מס' 2 עונש מאסר בן 6 חודשים ועד 12 חודשי מאסר וזאת בנוסף לעונשים נלווים של מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס משמעותי וכן פיצוי למתלון.

כבר אציין כי נוצרה אי התאמה בין המלצות שירות המבחן בעניין שני הנאשמים.

לגבי הנאשם מס' 1, שהעבירה אשר ביצע הינה לאין שיעור חמורה מאשר העבירה שבוצעה על ידי הנאשם מס' 2, קיימת המלצה לאי הרשעה ואילו לגבי הנאשם מס' 2 לא קיימת המלצה לאי הרשעה, זאת כאשר שני נתוניהם של הנאשמים, פחות או יותר הינם שווים.

שני הנאשמים נטולי עבר פלילי, שניהם הודו והיכו על חטא בגין מעשיהם ושניהם לומדים או למדו לימודים אקדמאיים,

הנאשם מס' 1 למד ספרות וכן לקראת קבלת תעודת הוראה ואילו הנאשם מס' 2 למד לקראת קבלת תואר מורה לספורט.

בעניין ההרשעה:

הכלל הוא להרשיע כל אדם משהוכח שהוא ביצע עבירה.

לאותו כלל אומנם קיים חריג, אפשר להגדירו כנדיר, אשר בו, בהתקיים תנאים מצטברים, ביהמ"ש רשאי להימנע מהרשעה, כל זאת מבלי לפגוע בתכליות הענישה הקיימות בחוק העונשין, שהינן גם החזר לנאשם כגמולו וגם הרתעת הרבים וכן לקיחה בחשבון גם תכליות שיקום של הנאשם.

התנאים המצטברים הינם האחד מהות העבירה ונסיבותיה יש בה כדי לאפשר הימנעות מהרשעה והתנאי השני הוא קיום נסיבות אישיות אצל הנאשם, לרבות העדר עבר פלילי, הבעת חרטה, הנזק שנגרם הסיכוי להישנות המעשים וכן פגיעה בלתי מידתית בסיכויי השיקום של הנאשם.

בכל הכבוד אינני סבור כי התנאי הראשוני, בעניינו של הנאשם מס' 1, היינו מהות העבירה ונסיבותיה מתקיים בעניינו.

מדובר בעבירת התפרצות בצוותא עם אחר, כאשר ניתן להגדירה כהתפרצות מתוחכמת וכאשר פירותיה של אותה התפרצות הינו שלל רב, אשר נגב מביתו של המתלונן.

עצם העובדה כי מדובר במתלונן שהוא אחי אמו של הנאשם וכן עצם העובדה כי המשפחה מצאה לנכון להחזיר חלקו באותה גניבה, אין בהם כדי לבטל את חומרת העבירה.

לפיכך אני מגיע לכלל מסקנה כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם מס' 1 בעבירה שבה הורשע, היינו עבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה ממנו.

כן אציין בהקשר הנ"ל כי שירות המבחן לא הציע כל דרך טיפולית עבור הנאשם, זאת בהעדר הצורך בהליך טיפולי, אליבא הנאשם וגם שירות המבחן.

אותם דברים אמורים, במיוחד ששירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על אי הרשעה, כך שאני דוחה את בקשת הסניגור לביטול ההרשעה.

מתחמי הענישה שנתבקשו על ידי המאשימה אוזכרו כדלעיל, תוך הפניית המאשימה לפסיקה מתאימה וכן לחומרת

המעשים.

מנגד הסניגורים מבקשים להסתפק בעבודות של"ץ ולא להורות על משלוח הנאשמים למאסר כלל.

אציין כי עניינם של שני הנאשמים נשלחו לממונה על עבודות שירות, אשר מצא אותם ראויים לבצע עבודות שירות ואף קבע מקום עבודות השירות וכן מועד התחלתם.

אקח בחשבון לעניין גזירת דינם של הנאשמים את מהות העבירות, השונה בינם לבין עצמם, את חומרת העבירה אשר בה הורשע הנאשם מס' 1, את העדר עברם הפלילי, את ההודאה וכן את החרטה שהם הביעו.

כן אקח בחשבון, בעניינו של הנאשם מס' 1, שהוא החזיר באמצעות משפחתו את חלקו בשווי הגניבה.

הינני סבור כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם מס' 1 יכול להיות בן 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר ובצד זה מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וכן קנס מידתי, זאת לאור מהות העבירה שהוא ביצע וכן הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, שהם ערך של ביטחון הציבור ושלמות רכוש.

בעניינו של הנאשם מס' 2, הינני סבור כי מתחם הענישה ההולם, בעניין העבירה שהיא קבלת נכסים שהושגו בפשע וכן חלקו בכל מסכת האירועים, אפשר שיהיה מאסר על תנאי ובצד זה חוב בעבודות של"ץ כמוצע על ידי שירות המבחן, קנס וכן פיצוי למתלונן.

לאור נסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שפורטו יש להשית על הנאשמים עונש ברף הנמוך של המתחם הנ"ל.

בנסיבות העניין, אני מחליט להטיל על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם מס' 1:

- מאסר לתקופה של 6 חודשים.

הינני מורה על המרת המאסר הנ"ל בעבודות שירות וזאת בתחנת משטרת משגב, כאשר מועד התחלתן הוא יום 4/2/16.

- תשומת לב הנאשם וכן הסניגור לחווה"ד של הממונה מיום 26/10/15, כאשר מובהר בזאת לנאשם כי אי קיום

עבודות שירות כדבעי, יכולה לגרום להפקעתן מנהלית ועל חיובו לרצות מאסר מאחורי סורג וברית.

- מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירת רכוש אחרת מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.
- קנס בסך של ₪ 2,500 או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 20/12/15 ובכל 20 לחודש שלאחריו.

על הנאשם מס' 2:

- אני שם את הנאשם בתקופת מבחן למשך 12 חודש, כאשר במהלך תקופת המבחן על הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן ולהימנע מביצוע עבירות.
 - מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירת רכוש אחרת מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.
 - קנס בסך של ₪ 2,500 או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 20/12/15 ובכל 20 לחודש שלאחריו.
 - מחייב את הנאשם לבצע עבודות של"ץ בהיקף של 120 שעות, זאת עפ"י תוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן.
- מובהר בזאת לנאשם מס' 2 כי הפרת תנאי המבחן, כמו גם אי ביצוע עבודות של"ץ כנ"ל, עלולה לגרום לעיון מחדש במרכיבי גזר הדין שניתן בעניינו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו
תשע"ו, 23/11/2015 במעמד
הנוכחים.
זיאל סאלח, סגן נשיא

למזכירות:

עמוד 5

יש להמציא העתק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות וכן לשירות המבחן.